

[Jørgen Jørgensen.]

det vidste de, hvad var, det vidste de, de kunde faa, og det lagde de mere Vægt paa end et Tilsagn om noget, som maaske aldrig kom til at foreligge.

Jeg maa maaske sige et Par Ting endnu om disse specielle Forhold vedrørende Landbruget.

Det har været fremført, navnlig fra konservativ Side, at man skulde søge at finde et Stade, hvor Eksportpris og Hjemmemarkedspris faldt sammen, og hvor man derfor kunde undvære en Ordning. Jeg afviser slet ikke, at dette er et Princip, der meget vel kan drøftes. Jeg mener kun, at skulde vi bygge paa dette Princip i Øjeblikket, vilde den Pris, Landmanden kunde opnaa under de herskende økonomiske Vilkaar i Landet og i Verden, være for lav til, at man kunde regne med en virkelig betydelig Produktion. Jeg afviser slet ikke, at man kunde komme ind paa det Princip, men jeg tror altsaa ikke, at Tidspunktet og de Vilkaar, Landbruget arbejder under i Øjeblikket, gør det muligt. Hvis man gav alting frit og ikke fik nogen almindelig Ordning af Landbrugets Forhold, vilde det under alle Omstændigheder medføre betydelig højere Udgifter, det vilde efter al Sandsynlighed føre til betydelig højere Hjemmemarkedspris end den Gennemsnitspris for Eksporten, man nu bygger paa.

Vi har under Forhandlingerne bøjet os for Kravet fra konservativ Side om en højere Hjemmemarkedspris. Jeg er gaaet med til en højere Hjemmemarkedspris, end jeg egentlig anser for at være rigtig; dels mener jeg, at man skulde have holdt denne Pris lavere af Hensyn til Forbrugerne, dels er der ogsaa den Risiko ved den højere Hjemmemarkedspris, at Pristallet kan komme i Bevægelse, og det kan faa Konsekvenser i Prisudviklingen, som vi helst vil undgaa. Men den Støtte til at holde disse Priser nede, som vi burde have kunnet regne med, udeblev, og for at opnaa et Resultat var der ingen anden Mulighed end at gaa i Samarbejde med de Konservative, hvor de Synspunkter, Partiet var Talsmand for, naturligvis maatte faa en vis Indflydelse paa det Resultat, der kom. Og derfor siger jeg igen, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har ikke i tilstrækkelig Grad varetaget de Befolkningsgruppers Interesse, han nu bagefter er en saa tapper Talsmand for.

Naar jeg har sagt disse Ting om Landbrugets Stilling — og har gjort opmærksom paa, hvordan Landbrugets Indtægtsmuligheder staar i Forhold til andre Erhvervsgruppers —, er det ikke for at beklage

Landbruget. Jeg har selv, hver Gang disse Spørgsmaal har været drøftet, advaret mod, at Priserne kom højere op end nødvendigt; men jeg fremhæver disse Ting om Landbrugets rent faktiske Indkomster og drager den Sammenligning med andre Erhvervsgrupper, fordi der skal gives klar og aaben Besked om Landbrugets Forhold, saa den Mistænksomhed over for Landbrugets økonomiske Stilling, som Gang paa Gang kommer til Udtryk i Kredse uden for Landbruget, kan forstumme. Landbruget er ikke tjent med — og Land og Befolkning heller ikke —, at der breder sig Mistænksomhed paa Grundlag af en Fremstilling af Tingene, der kan misforstaas; og som til Tider har haft en Tendens. Vi har alle en Pligt til ikke at foretage Handlinger, der kan uddybe Skellet mellem Land og By, vi har alle Pligt til at bidrage til, at dette Skel ikke bliver større, end det allerede er; det har Landbruget ogsaa Pligt til, og naar jeg nu ser en vis Utilfredshed inden for Landbruget, vil jeg ogsaa advare derimod. Jeg advarer mod, at den noget kritiske Indstilling, der i disse Dage kommer til Udtryk, skal faa Raaderum i Landbruget, det vil ikke tjene nogen Part. De Vilkaar, der nu er givet for Landbrugets økonomiske Stilling, har en saadan Karakter, at Landbruget kan faa rimelige Betingelser for sin Produktion, og det er ogsaa min bestemte Opfattelse, at saa vil Landbruget sætte alle sine Kræfter ind paa at frembringe flest mulige Værdier for at faa skabt det økonomiske Grundlag til Genrejsning af Landets Økonomi, som er saa overmaade vigtig og nødvendig, i Dag mere end nogen Sinde.

Jeg har saa et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg har allerede sagt et Par Ting om det konservative Partis særlige principielle Standpunkt, det er egentlig ikke det, jeg vilde vende tilbage til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller taler meget hyppigt, naar disse Ting drøftes, om den nu afsluttede Handelsoverenskomst med England og sammenligner den med den tidligere Handelsoverenskomst. Nu er der ikke noget mærkeligt i, at det ærede Medlem, som havde et Hovedansvar for den i Fjor afsluttede Overenskomst, stadig vender tilbage til den og vil se den i Belysning af det, der er opnaaet nu. Det er menneskeligt forstaaeligt, at det er saadan. Og jeg vil der gerne sige, at jeg er af den Opfattelse — jeg har ogsaa givet Udtryk for det tidligere —, at man i Spørgsmaalet om Handelsaftalen i Fjor har gjort det ærede Medlem Uret. Ved mange Lejligheder er der